

μένο της γιο Πανίκο. Και τελευταίοι θα το μαθαίνουμε εμείς. Μετά παρέλευση 35 χρόνων μας ανακοινώνεται ότι έχουν ταυτοποιηθεί τα οστά του και ότι είχε δολοφονηθεί και εκτελεστεί από τον Τούρκικο στρατό στο χωριό Τζιάος.

Πολυαγαπημέne μας Πανίκο,

Δεν χάρηκες τα νιάτα σου, δεν χάρηκες τη ζωή, δεν πραγματοποιήσες όλα αυτά που ονειρευόσουν, να παντρευτείς την αγαπημένη σου Ήβη, και να αποκτήσεις τη δική σου οικογένεια, και άλλα τόσα πολλά που φυσιολογικά ο κάθε άνθρωπος ονειρεύεται να κάνει στη ζωή του.

Σου έκοψαν το νήμα της ζωής σου τόσο σύντομα.

Αιωνία σου η μνήμη.»

Ανδρέας Σταυράκη του Θεοχάρη από τη Βώνη

Αθηεπάλληλα κτυπήματα δέκτηκε η ευρύτερη οικογένεια Σταυράκη στη διάρκεια της Τούρκικης εισβολής.

Εκτός από τον έφεδρο Ανδρέα Σταυράκη που τα ίχνη του χάθηκαν στον Κορνόκηπο στις 14.8.1974 και τον πατέρα του Θεοχάρη Σταυράκη του Σταυράκη που γεννήθηκε το 1909, αγνοούμενοι είναι και ο Γιάγκος Σταυράκη του Σταυράκη από τη Βώνη ο οποίος γεννήθηκε το 1915, ο γιός του στρατιώτης Σταύρος Σταυράκη του Γιάγκου που γεννήθηκε το 1953 και ο Χριστόδουλος Σταύρου Σταυράκη, ο γνωστός Τόουθλος του Σταυράτζη που γεννήθηκε στη Χρυσίδα της Κυθρέας το 1920.

Μέλος της ίδιας οικογένειας είναι και ο έφεδρος αξιωματικός Σταύρος Σταυράκη του Κύπρου που έχασε τη ζωή του στο Τζιάος στις 22/7/1974 πολεμώντας ενάντια στους εισβολείς.

† Κηδεία

Τον πολυαγαπημένο μας αδελφό και θείο

ΑΝΔΡΕΑ ΘΕΟΧΑΡΗ ΣΤΑΥΡΑΚΗ
(από τη Βώνη Κυθρέας)

έφεδρο του 398Τ.Π. που εφονεύθη στο χωριό Τζιάος από τους Τούρκους τον Αύγουστο του 1974 σε ηλικία 26 ετών και τα οστά του οποίου ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA, κηδεύουμε αύριο Σάββατο 10 Οκτωβρίου 2009 και ώρα 1.30μ.μ. από τον ιερό ναό Παναγίας Χρυσοπολίτισσας στη Λάρνακα. Η ταφή θα γίνει στο κοιμητήριο Αγίου Γεωργίου στη Λάρνακα. Της νεκρωσίμου ακολουθίας θα προστεί ο έφορος της Ιεράς Μονής Κύκκου Αρχιμανδρίτης Αγαθόνικος Κυκκώτης. Παρακαλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Οι τεθλιμμένοι:

Αδελφή: Μαρούλλα Σταυράκη - Γεωργάκη
Γαμπρός: Νίκος Γεωργάκης

Τα ανίψια: Ανδρέας και Νικολέττα Γεωργάκη,
Γεώργιος Γεωργάκης
και λοιποί συγγενείς

Αντί στεφάνων παρακαλούμε να γίνουν εισφορές για τη Διερευνητική Επιτροπή Αγνοουμένων (ΔΕΑ).

Ο Ανδρέας Σταυράκης γεννήθηκε στη Βόνη το 1947. Γονείς του ο Θεοχάρης Σταυράκης και μητέρα του η Σωτήρα. Παιδιά της οικογένειας ο Ανδρέας και η Μαρία Γωγάκη. Ήταν 26 χρονών, όταν χάθηκε. Χωρίς μάνα να τον περιμένει, αφού την έχασε λίγο πριν από την εισβολή το 1972, αηλιά και χωρίς τον πατέρα του, Θεοχάρη Σταυράκη (67 ετών τότε), ο οποίος δολοφονήθηκε επίσης από τους Τούρκους εν ψυχρώ στη Βόνη και τάφηκε στο χωριό από συγχωριανούς του.

Ο Ανδρέας αποφοίτησε από την Επαγγελματική Σχολή Λαμπράκη και μετά τη θητεία του στην Εθνική Φρουρά εργάστηκε στο Ελεγκτικό Γραφείο Παπακυριακού στη Λευκωσία. Με την εισβολή, κατατάσσεται στο 398 Τ.Π. και στις 14 Αυγούστου βρίσκεται στον Κορνόκηπο, από όπου και χάθηκαν τα ίχνη του.

Η εξόδιος ακοιουθία για τον έφεδρο στρατιώτη του 398 Τάγματος Πεζικού έγινε στις 8.9.2009 στην Παναγία την Χρυσοπολιτίσσα στη Λάρνακα, όπου τώρα διαμένει η αδελφή του. Προέστη ο Αρχιμανδρίτης κ. Αγαθόνικος Κυκκώτης.

Επικήδειο λόγο εκ μέρους του Προέδρου Δημοκρατίας εκφώνησε ο Υπουργός Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού Αντώνης Πασχαλίδης και ο Κοινοτάρχης Βόνης Γιώργος Αντωνίου, ο οποίος αναφέρθηκε στην παιδική και νεανική ζωή του Σταυράκη, στα χρόνια που υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία.

Στη ζωή του αδικοχαμένου Σταυράκη αναφέρθηκε και ο γιός της αδελφής του Μαρίας, Γιώργος Γωργάκη:

«Θείε Ανδρέα,

Σίγουρα δεν αναγνωρίζεις τη φωνή που σου μιλάει. Πώς να την αναγνωρίσεις άηλωστε αφού η μοίρα πρόσταξε να σε χωρίσει από την οικογένειά σου σε τόσο μικρή ηλικία, στα 27 σου χρόνια;

Θείε Αντρίκκο, έτσι μου έχουν πει πως σε φώναζαν οι πιο στενοί σου άνθρωποι, η οικογένειά σου. Έτσι κι εγώ, γιός της αδελφής σου της Μαρούλλιας. Έστω κι αν δεν είχα την τύχη να σε γνωρίσω. Έτσι σε φωνάζω με το καϊδευτικό σου «Ο θείος Αντρίκκος».

Θείε Αντρίκκο, μέσα σε όλη αυτά τα χρόνια έχω ακούσει τόσα ποητήρια για σένα. Ο θείος σου, Γιώργο μου, ήταν ηβέντης, μου έλεγε η Μαρούλλια σου. Το ίδιο μου έλεγε και ο θείος σου ο Τομπόλης. Το ότι εσύ ήσουν το καμάρι του σπιτιού μου έλεγε και η μακαρίτισσα η Χρυσταλλή. Κι αυτό δεν μπορεί παρά μόνο να είναι αλήθεια, όχι μόνο επειδή το ήνε τόσοι και τόσοι. Είναι εύκολο να το διαπιστώσει κανείς μονάχα κοιτάζοντας αυτό το διαπεραστικό και αφοπλιστικό σου βλέμμα. Γεμάτο ειλικρίνεια, ντοπροσύνη, καλωσύνη, μεγαλοψυχία και προφανώς ηρωισμό.

Έφυγες από το σπίτι σου στη Βόνη της Κυθρέας ένα ηλιόλουστο πρωινό του καλοκαιριού του 1974 και έμελλε να μην γυρίσεις πίσω ποτέ. Αυτή σου τη ηβεντιά θέλησες να

την ανορθώσεις μπροστά στον κατακτητή για να προστατέψεις την πατρίδα σου. Μαζί με τον φίλο σου τον Γιώργο τον Παπαγεωργίου, λεβέντης κι αυτός, θελήσατε να σώσετε αυτά που δεν σώζονταν. Μαζί στη ζωή, μαζί και στον θάνατο.

Πώς να ξερεις όμως κι εσύ και όλοι οι άηλιοι ήρωες που χάθηκαν πως ο αγώνας ήταν άνισος, άδικος, προδομένος και πως μάταια προσπαθούσατε να σώσετε αυτόν τον τόπο;

Η Μαρούλη σου αυτά τα 35 χρόνια να το ξέρεις πως και τη γιορτή σου κάθε χρόνο την γιόρταζε μαζί με τον αδελφό μου που πήρε το όνομά σου, τον Ανδρέα, αηλιά και την γιορτή του Άη Φανούρη για να σε φανερώσει.

Έστω και αν σε φανέρωσε με αυτόν τον τρόπο, ξέρω ότι αν ζούσες κάτω από τους Τούρκους αυτά τα 35 χρόνια δεν θα το άντεχες. Είμαι σίγουρος πως δίπλα στη γιαγιά τη Σωτήρα και τον παππού τον Θεοχάρη, τους γονείς σου, περνάτε όλοι καλά.

Θεϊέ Αντρίκκο, είναι τιμή της οικογένειάς μας που σε έχουμε για θείο, αδελφό, ξάδελφο, κουνιάδο, νονό. Είναι τιμή που έχουμε να ήέμε για έναν άνθρωπο λεβέντη, για έναν άνθρωπο ήρωα.

Εύχομαι και εηπίζω στην αγαηήαση της ψυχής σου, κι ας είναι εηαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάσει. Πιο εηαφρύ από τις ήάσπες που σε σκέπαζαν αυτά τα 35 χρόνια.

Αντίο θεϊέ Αντρίκκο!»

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε στην κατάμεστη από κόσμο εκκλησία κατάθεση στεφάνων. Εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας το στεφάνι κατέθεσε ο Υπουργός Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού Αντώνης Πασχαλίδης.

Στεφάνια κατατέθηκαν επίσης εκ μέρους της Εκκλησίας της Κύπρου, του Προέδρου της Βουλής, του Υπουργού Άμυνας, του Αρχηγού της Εθνικής Φρουράς, του Αρχηγού της Αστυνομίας, του Δημάρχου Λάρνακας, του ΓΓ της ΠΕΟ, των κοινοβουλευτικών κομμάτων ΑΚΕΛ, ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ, του Κοινοτάρχη Βώνης, οργανώσεων και σωματείων από τη Βώνη και τη Λάρνακα, καθώς και εκ μέρους μελών της οικογένειας του Ανδρέα.

Στρατιωτικό άγημα απέδωσε τιμές τόσο κατά την είσοδο των ηειψάνων του έφεδρου στρατιώτη στην εκκλησία όσο και κατά την έξοδο.

Η ταφή του έγινε στο Κοιμητήριο Αγίου Γεωργίου Κοντού στη Λάρνακα.

